La Traviata

Giuseppe Verdi

NOVARIA ARTISTS

Fitxa artística

Orquestra NovAria Filharmonia
Adolf Gassol, *director musical*
Marta Finestres, *direcció coral*
Sergi Giménez, *direcció artística*
Sarah Zhai, *coach vocal*
Núria Serra, *coreografia*
Mar Lorca, *direcció escènica*
Mambana Martinez, *direcció vestuari*
Alvaro Duran, *cap de regidoria*
Imesde, *il·luminació*
Rafató teatre, *disseny de vestuari*
Roger Grifo, *caracterització*
Laura Barbieri, *traducció dels subtítols*
Ben asist, *producció i comunicació*

Subtítols en catala:
www.subtitols.novaria.cat
Cortesia de:

Repartiment

Beatriz Cuéllar, Violetta Valéry
Carlos Cosías, Alfredo Germont
Alberto Cazes, Giorgio Germont
Jessica Diaz, Flora Bervoix
Jordi Casanova, Visconte Gastone
Jordi Clos, Marchese d'Obigny
Lluis Vergés, Barone Douphol
Christian Vallester, Dottore Grenvil
Sara Garcia, Annina
Carlos Lezcano, Giuseppe, servo di Violetta
Germán Castelli, Domestico di Flora i Commissionario

Cor NovAria:

Sopranos: **Eva Ribas, Carme Gutiérrez, Valentina Gomez, Ayelen Seras, Juhee Nam, Telma Sveinðóttir, Alexia Vázquez**
Mezzosopranos: **Pamela Guidi, Anna Galera, Maria Melnychyn, Carme Berenguel, Anna Fernández, Olha Shvydka**

Tenors: **Carlos Lezcano, Jacob Rifà, Jordi Velázquez, Pablo Lafranchi, Jaume Fonollà, Roger Vicens**
Baixos: **Victor Alonso, Germán Casetti, Rodrigo Aguilar, Ferran Jiménez, Raul Blangino, Alejandro Chelet**

Ballet NovAria:

Maria Alexandra Urcia
Mariana Galarza
Laura Rodríguez Buendia

Yeferson Velasquez
Heyler Lameda
Leonardo González

Orquestra NovAria Filharmonia:

Violins 1rs:
Edurne Vila, *Concertino*
Stanislav Stepanek
Laia Ferrer
Marc Armengol

Violins 2ns:
Maria Ruano, *cap de segons*
Elisenda Prats
Alona Ruiz
Meritxell Tiana

Violes:
Joan Ignasi Ferrer, cap
Jordi Nabona
Alfons Casas

Violoncels:
Esther Vila, *cap*
Marc Renau
Aleix Sala

Contrabaixos:
Oriol Casadevall
Oriol Martí

Vents i percussió:
Flauta **Iulian Gogu**
Flauta + Pic **Joan Pons**
Oboè **Maria Gil**
Clarinet **Núria Querol**
Fagot **Laura Guasteví**
Trompeta **Gonzalo Alvarez**
Trompa 1 **Sebastià Rio**
Trompa 2 **Gerard Comellas**
Trombó 1 **David Calvet**
Trombó 2 **Miquel R. Berenguer**
Percussió **Daniel Palou**

Agraïments:
Laura Planas, *presidenta honorífica*

Programa

La Traviata, de Giuseppe Verdi
Opera escenificada en dos actes

La Traviata, el gran drama del genial mestre Giuseppe Verdi, basat en la novel·la *La dama de les camèlies* d'Alexandre Dumas fill, és una de les operes més representades i aclamades diàriament arreu del món, que inclou fragments tan brillants i coneguts com el Brindisi o l'espectacular aria-cabaletta de la protagonista *Sempre Libera*, o l'emotiu final *Addio del passato*.
Versió escenificada de dues hores amb 15 minuts d'entreacte. Orquestra simfònica, cantants solistes, cor, ballet, vestuari, il·luminació única, adequada a les característiques tan especials del Palau de la Música Catalana... Més de 70 artistes a escena!

Sinopsi

La Traviata de G.Verdi, òpera basada en la novel·la *La dama de les Camèlies* d'Alexandre Dumas fill. París i voltants,1880.

ACTE I:

La Violetta Valéry, célebre cortesana, ofereix una festa en el salò de casa seva a París. El comte Gastone es presenta amb el seu amic Alfredo Germont, un jove noble que fa temps que està enamorat de la Violetta. Mentre passegen pel salò, en Gastone explica a la Violetta que l'Alfredo l'estima, i que, quan estava malalta, acudia cada dia a casa seva per interessar-se per la seva salut. L'anfitriona, actual amant de la Violetta, s'espera per acompanyar-la al salò, on li demanen que faci un brindis. Ell s'hi nega i llavors és l'Alfredo qui convida els presents a alçar les copes. tot interpretant el conegut duet amb cor *Libiamo ne' lieti calici*. La Violetta se sent marejada i demana als amics que la deixin descansar fins que es recuperi. L'Alfredo entra i es mostra preocupat per la seva delicada salut. Després li declara el seu amor. En un primer moment, la Violetta el rebutja. Tanmateix, quan el jove és a punt d'anar-se'n, ella li regala una flor perquè torni quan estigui passada.
Ella convidada sen va. Ja a soles, la Violetta, sorprenuda a gaudir de la vida amb llibertat i sense lligaments, es desmana si l'atractiu pretendent que acaba de conèixer podria ser l'amor de la seva vida. Fora d'escena se sent la veu d'Alfredo que canta a l'amor, mentre ella canta a la llibertat (*Sempre libera!*)

ACTE II:

Escena 1a. Tres mesos més tard, l'Alfredo i la Violetta conviuen en una tranquil·la casa de camp als afores de París. La Violetta n'està enamorada i ha abandonat totalment la seva vida anterior. Arriba Annina, la criada, que comenta a l'Alfredo que acaba de vendre a París una gran part de les pertinences de la Violetta per tal de poder costejar la retirada vida en el camp. L'Alfredo, sorprès, se'n va immediatament cap a París per a ocupar-se personalment de l'assumpte. La Violetta torna a casa i rep una invitació de la seva amiga Flora per a una festa a París aquella mateixa nit. Un criat anuncia una visita. És el pare de l'Alfredo, en Giorgio Germont, que demana a la dama que trenqui la relació amb el seu fill, ja que la mala reputació de la Violetta amenaça el compromís de la seva filla amb un jove de bona família. Amb gran remordiment i horroritzada, accedeix a la cruel petició de Germont. La Violetta dona a l'Annina una nota dirigida a la Flora en què accepta la invitació a la festa. Es disposa a escriure una carta a l'Alfredo, quan de cop apareix i ella amb penes i treballs pot controlar la tristor. Li parla repetidament del seu amor incondicional i s'acomiada d'ell sense explicacions amb la célebre frase *Amami Alfredo!*. Abans d'anar-se'n cap a París, la Violetta entrega al seu criat la carta que ha redactat per a l'Alfredo. En llegir-la, se sent defallir. En Germont apareix en aquell instant i tracta de consolar el seu fill. Però l'Alfredo sospita que el baró està darrere d'aquesta separació, ja que la invitació a la festa de la Flora que troba damunt de la taula del despatx així l'hi confirma. Enfurismat, decideix acudir aquella nit a la festa. En Germont intenta aturar-lo però l'Alfredo se'n va.

Escena 2a. A la festa, el marquès d'Obigny explica a la Flora que la Violetta i l'Alfredo s'han separat. L'amfitriona demana als artistes que entretinguin els convidats. En Gastone i els seus amics s'uneixen als toreros i canten. La Violetta arriba amb el baró Douphol. S'adonen de la presència de l'Alfredo a la taula de joc. Quan els veu, clama que s'emportarà la Violetta a casa seva. Molest pels comentaris de l'Alfredo, el baró s'asseu a jugar amb ell. L'Alfredo guanya un bon grapat de diners en les aposten.
La Violetta convida l'Alfredo a abandonar la festa, ja que té por que la ira del baró el porti a reptar-lo a un duel. L'Alfredo malinterpreta la seva preocupació i li demana que admeti que està enamorada del baró. Ella ho reconeix amb gran pesar. L'Alfredo, furiós, fa vindre els convidats perquè siguin testimonis del que ha de dir. Humilia i denuncia la Violetta públicament i etziba els diners que ha guanyat als seus peus com a símbol vergonyós de deute que ha quedat saldat.

ACTE III:

Habitació solitària de la casa de la Violetta a París. El doctor Grenvil anuncia a l'Annina que la Violetta no viurà gaire més, ja que ha empitjorat a causa de la tuberculosi. Sola a la cambra, en la misèria, la Violetta llegeix una carta en què en Germont li fa saber que el baró només va sortir ferit del duel amb Alfredo. També la consola contant-li en la missiva que ha explicat al seu fill el sacrifici que ella ha fet per ell i per la seva germana, i que l'envia a veure-la immediatament per a demanar-li perdó. La Violetta, però, sap que és massa tard. L'Annina entra en la desolada habitació per a anunciar l'arribada de l'Alfredo.
Els amants es retroben i l'Alfredo suggereix anar-se'n de París. Però ella sap que el temps se li acaba. La Violetta mor als braços de l'Alfredo.

Funcions vinents

29/06/2024 - Madama Butterfly
06/07/2024 - La Bohème
21/07/2024 - Madama Butterfly
02/08/2024 - Carmen
03/08/2024 - Carmen
25/08/2024 - La Traviata
31/08/2024 - Madama Butterfly
11/09/2024 - Gala lírica 10è aniversari NovAria

NOVARIA ARTISTS

Amb el suport de:
Generalitat de Catalunya Departament de Cultura
Institut Català de les Empreses Culturals